

[Kultur- og kommunikationsministeren]

Når det er sagt, har vi allerede dér fat på, at der er en række grunde til, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Det er vor principielle opfattelse, at staten ikke skal fastsætte retningslinjer for, hvad de enkelte borgere kan sende til hinanden. Det er ligeledes regeringens opfattelse, at staten ikke bør gå ind i vurderingen af indholdet af de enkelte forsendelser, og det skyldes regeringens grundlæggende respekt for retten til fri menings- og informationsudveksling i samfundet. Denne frihed omfatter efter regeringens opfattelse også muligheden for at rette henvendelse til alle borgere uden forudgående tilladelse fra en myndighed.

Jeg synes også, det virker ret bureaukratisk, at de typer forsendelser, som borgerne ikke efter forslaget skal kunne frasige sig, skal godkendes ud fra en liste opstillet af Kultur- og Kommunikationsministeriet. En sådan ordning ville ikke kunne håndteres over for andre distributører, som er på markedet og altså har i hvert fald næsten halvdelen.

Desuden vil afgrænsningen af blade med lokalt stof være vanskelig og ikke fast. Der skal jo ikke megen fantasi til at tænke sig, hvordan folk, der vil have reklamer ud, hurtigt kan lave en smule lokalt stof i det, som gør, at det så skal sorteres fra. Det kan omgås, og det vil skabe problemer.

Der næst ligger der i beslutningsforslaget et forslag om en differentieret takstpolitik for P&T's omdeling af adresseløse forsendelser. Også det gør, at vi må anbefale, at beslutningsforslaget afvises. Denne differentierede takst skulle gøre det økonomisk fordelagtigt at benytte genbrugspapir til reklamer m.m., men hvis man gennemførte en sådan differentieret takstfastsættelse, ville den uanset den positive miljøhensigt, der ligger bag forslaget, og som jeg gerne anerkender, få en række u hensigtsmæssige følger. Den ville bl.a. medføre, at P&T's takster for adresseløse forsendelser ikke længere ville være markedsbestemte, og det er de i øjeblikket, hvor vi lever i en konkurrence med de private distributører. Der ville opstå behov for overførsel af økonomiske midler for omdeling af breve til dækning af de udgifter, som den foreslåede ordning i givet fald ville medføre for P&T.

Samtidig med at postvæsenets øvrige kunder derved skulle medvirke til at betale for omde-

ling af reklamer, ville denne ordning, der er foreslået, indebære, at de private distributionsvirksomheder ville blive udsat for konkurrenceforvridning fra statens side, fordi man dér kunstigt sænkede prisen. Det stemmer ikke med regeringens politik, hvor det offentlige i konkurrencesituationerne skal konkurrere på lige vilkår, på markedets vilkår.

Der er også praktiske forhold, som gør forslaget uegnet til gennemførelse. For det første forekommer forslaget om, at P&T for samtlige distributører skal etablere ordninger til indsamling og genbrug af returnerede og overskydende reklamer osv. mig at være uforståeligt og urimeligt, når der henses til, at P&T alene omdeler ca. halvdelen af alle adresseløse forsendelser i Danmark. Skulle forslaget gennemføres, ville det betyde, at P&T skulle afholde udgifterne til ordningen med stigende takster til følge. Der vil komme en belastning af hele systemet lige fra brevkasserne over beforderings- og sorteringsapparatet, som en sådan udstrakt returnering af adresseløse forsendelser ville føre med sig, hvis det skulle ske via P&T, og det ville indebære en risiko for forringet service for postvæsenets øvrige kunder på grund af øget sorteringsarbejde og forlænget sorteringstid for den almindelige post, medmindre der skal tilføres nye ressourcer og derved fordyrende investeringer i et udvidet produktionsapparat i P&T, som naturligvis hele tiden søges tilpasset den mest økonomiske brug af hele apparatet til det, der skal gennemføres.

Når jeg påpeger det og peger på de ulemper, forslaget ville kunne medføre for P&T, er det ikke udtryk for et manglende ønske fra regeringens side om hensyntagen til miljøet, men regeringen finder det mest nærliggende og praktisk at gøre brug af de eksisterende genbrugsordninger. Der findes jo allerede genbrugsordninger i mange kommuner, og fra 1990 er det pålagt kommunerne at iværksætte indsamling af bl.a. adresseløse forsendelser fra private husstande i bebyggelser med over 2.000 husstande. De systemer er til genbrug; jeg synes ikke, man skal gøre postvæsenet til et genbrugsinstitut med de økonomiske konsekvenser, det vil have.

I det hele taget synes jeg, at det, når man interesserer sig for dette problem, er vigtigt først og fremmest at rette interessen mod afsenderne, mod dem, der bruger denne reklameform, og